

U98 Music

Quasi dos metres de valor i honestedat

Text > JOSEP PASTELLS, escriptor

Fotos > MIQUEL MILLAN

Jordi Puig (la Cellera de Ter, 1976) és l'alma mater d'U98 Music, un projecte nascut a Girona el febrer del 2017 i que en menys de dos anys ha aconseguit gestionar més de mil cançons, la majoria en format digital. Cesk Freixas, Miquel Abras, El Pot Petit, Carmen 113 i Toni Beiro són alguns dels artistes que treballen amb aquesta nova discogràfica. El seu nom, inspirat en l'alçada de Puig, i el seu eslògan, *Som petits però valents*, denoten audàcia i bon humor, però també un plantejament honest i la determinació de no arronsar-se davant les dificultats.

>> Puig, rere els vidres de la seu d'U98 Music, amb una samarreta de Star Wars.

Jordi Puig ha treballat d'actor, de cambrer i de cuiner (va estudiar cinc anys a l'Escola d'Hostaleria de Girona, on tenia com a tutor Joan Roca), però la seva gran passió és la música. «Quan feia de marmitó entre les fregidores vaig

adonar-me que no m'hi volia dedicar. Era una feina molt esclava», raona. Ben aviat va descobrir que l'atreien molt més les cançons i els concerts a l'aire lliure, el contacte amb el públic i la possibilitat de fer art amb les tonades. «En aquella època no hi havia escoles de discjòqueis ni de producció musical, de manera que la meua formació va ser autodidacta, amb el mètode d'assaig-error», explica. Els deu anys com a cantant de Petit Fours, grup de pop-rock amb què va editar dos discos, i l'experiència adquirida al departament de comunicació de Música Global i RGB Management li van permetre aprendre l'ofici des de baix.

En complir quaranta anys va patir la crisi pròpia de l'edat, però en positiu: «Em vaig fer la reflexió que en el millor dels casos ja havia arribat a la meitat de la vida. Em sentia jove i valent, amb la motxilla plena d'experiències que podia aprofitar. Era el moment perfecte per muntar el meu negoci», relata. Ho va fer «amb molta por», admet. «Però la por és bona. Et fa ser conscient dels riscos. Saps que te la pots fotre i que, en aquest cas, t'has d'aixecar i seguir», subratlla. De moment no li ha calgut curar-se cap ferida: la marxa d'U98 Music és molt satisfactòria. Al febrer del 2017 va estrenar catàleg amb 366, el disc de debut de La Bambula, i des de llavors ha treballat amb desenes d'artistes. Portar la direcció del projecte obliga Puig a fer una mica de tot. «He de saber de comunicació i d'entitats de gestió; també cal que sàpiga com es

planxa un disc, com funcionen les plataformes digitals i com es fa una campanya de comunicació des de zero. A més, he de conèixer productores de videoclip, productors musicals i estudis de gravació. Toco totes les tecles», resumeix.

Ell n'és el cap visible, però U98 Music és en realitat un treball en equip. De fet, un dels seus lemes diu: «La feina d'equip divideix els esforços i multiplica els resultats». «Jo porto la direcció i comunicació dels artistes, en Miquel s'encarrega de la distribució física i digital, dissenys i les entregues, en Mario du la comptabilitat i el *management* i la Montse es dedica exclusivament a la comunicació 2.0, un departament per a nosaltres essencial», informa Puig. «Som una empresa petitona, però no ens arronsem. Les nostres limitacions són les nostres millors armes. Sabem on podem arribar», afegeix.

Aportar un plus

El director d'U98 recorda que, anys enrere, molts artistes es queixaven que totes les discogràfiques eren

Traspua audàcia i bon humor, però també un plantejament honest i la determinació de no arronsar-se davant les dificultats

iguals. «Un dia, li vaig dir a un d'ells que criticaven molt però sempre anaven allà mateix. Em va respondre que ho feien perquè no hi havia res més. Jo estic intentant fer aquest res més», remarca. En demanar-li més precisió, diu: «Normalment, quan un artista o algú que no artista parla de les discogràfiques sempre es refereix a la part dolenta de la indústria, lamenta que siguin uns lladres, uns usurers... Nosaltres intentem molt honestament que l'artista no se senti així. Intentem no fer contractes agressius, els fem de poca durada perquè no se sentin lligats de per vida. Procurem que no hagin de demanar-nos permís per a qualsevol cosa. Som molt flexibles i, sobretot, volem ser un més. Els artistes fan la música i nosaltres els ajudem a difondre-la. Nosaltres sense els artistes no som res. En el fons es tracta d'això, d'ajuntar esforços», apunta.

La consolidació del projecte es manifesta amb detalls com rebre la confiança d'artistes consagrats (tres exemples: Cesk Freixas publicarà un disc amb U98 l'any vinent; Miquel Abras va fer-ho al setembre i Toni Beiro, a l'octubre) o amb la fita que va assolir al maig *A l'aventura*, el tercer disc del grup gironí de música familiar El Pot Petit: va arribar al número 1 de la llista d'àlbums més venuts d'iTunes. «Per davant dels darrers discos de Pablo Alborán, Manolo García i Vetus-ta Morla», destaca Jordi Puig. A més, U98 s'ha situat entre les trenta-cinc discogràfiques d'Espanya amb més cançons que sonen a la ràdio.

Puig dedica una mitjana de quinze hores diàries al projecte. «M'agradaria créixer com a empresa, factu-

>> Un dels grans èxits de la companyia ha estat l'últim disc d'El Pot Petit.

rar una mica més per poder pagar despeses i tenir un sou normalet. El que vull és ser feliç amb la feina que m'agrada», afirma. El seu catàleg és ampli. («Moltes vegades ens truquen productores de pel·lícules o cinema o sèries per demanar-nos tota mena de música i va bé tenir una mica de tot»,

explica), i constantment li arriben propostes interessants, però mai no accepta material que no pugui defensar: «Intento ser molt honest amb els artistes que portem. He treballat amb cançons que a mi no m'agraden però que tenen un públic i sé que podem sumar al projecte».

>> Discos de Toni Beiro, Miquel Abras i Paula Grande que U98 Music publica aquesta tardor.